

De Kleine Toveraar Izegem

Ons evaluatiebeleid is opgebouwd uit volgende fundamenten:

- *Evalueren is bij ons geen “eindpunt” maar een “start” van iets nieuws. Door stil te staan bij het functioneren van een kind kan je nadien veel bewuster gaan handelen. Zo veel als mogelijk inspelen op de noden van het kind is dan ook het gevolg een goede evaluatie.*
- *Wij kiezen er bewust voor om geen punten te hanteren in de evaluatiemap van de kinderen. Met het team zijn wij er immers van overtuigd dat het hanteren van cijfers in veel te veel gevallen gebruikt wordt om leerprestaties van diverse kinderen met elkaar te vergelijken. We weten eveneens allemaal dat “lage” cijfers niet bevorderlijk zijn voor de motivatie en het zelfvertrouwen. Ook bij de hoog scorende kinderen zegt een cijfer uiteindelijk weinig. Het zegt immers alleen iets over de prestatie van het kind en niet over de vorderingen in het leren. En ook niet over de mate waarin het kind zijn best heeft gedaan op de taak of opdracht. Het signaal dat een hoog cijfer geeft is: je bent slim op dat gebied. Het signaal dat een laag cijfer geeft, is: je bent niet zo slim op dit gebied. Kinderen ontwikkelen zo het idee, dat hun intelligentie en mogelijkheden vaststaan en dat ze telkens zullen moeten bewijzen dat ze “slim” zijn. Als een kind het gevoel heeft dat hij “slim” moet overkomen, zal hij uitdagingen zien als een bedreiging. Want als de taak niet goed wordt uitgevoerd, zal het kind hierop met een cijfer afgerekend worden en lijkt hij minder “slim”.*
- *Het resultaat van een evaluatie blijft altijd iets relatiefs hebben, iets subjectiefs. Vandaar dat het belangrijk is om tijdens de oudergesprekjes (tweemaal per jaar georganiseerd) jullie kijk als ouder, aan ons mee te geven.*
- *Evalueren betekent voor ons niet enkel de kinderen toetsen op hun kennis. Zo willen we verder gaan dan het toetsen van de cognitieve vaardigheden maar evalueren we ook de metacognitieve, de sociale en de dynamisch-affectieve vaardigheden en houdingen.*
- *Evalueren gebeurt op diverse niveaus: zo is de begeleider in wezen constant aan het evalueren tijdens het “lesgeven”. Hij evalueert het leerling-gedrag. Begrijpt de klas wat ik nu vertel of uitleg? Kan Karel de oefening aan het bord correct oplossen? Verwoordt Sofie de oplossingsweg goed? Hoe komt het dat Charlotte niet oplet? Maar evengoed stelt hij zijn eigen onderwijsgedrag in vraag: Hoe kan ik deze oefening op een andere manier uitleggen? Kan ik sommigen nu niet beter aan het werk zetten? ... Deze voorbeelden zou je dan ook als “preventieve evaluatie” kunnen omschrijven. Je kan hierdoor kort op de bal spelen en je kan er problemen mee vermijden. Hier gaan we vooral het proces evalueren met het oog op het bijsturen van handelingen.*

Een ander niveau van evalueren is het opvolgen van de leerresultaten. Vragen die hierbij om het hoekje komen kijken zijn ondermeer: Welke resultaten wil ik aan het kind en de ouders mededelen? Op welke manier kom ik die resultaten te weten? Welke soort toetsen zijn er? Heb ik voor elke evaluatie een toets nodig? ... Op dit niveau gaan we dus op één of andere manier de leerweg van het kind in kaart brengen. De rapportering omtrent deze evaluatie krijgt steeds een vertaling naar het kind zelf, de ouders, de collega begeleiders en kan eventueel ook voor externe hulpverleners en organisaties een belangrijke informatiebron zijn. Dit soort van evalueren is eerder productgericht: hoe kunnen we meten of de doelstellingen bereikt zijn? Wat zijn de resultaten?

We evalueren nog op een ander niveau. Namelijk op het niveau van de kwaliteit van onze school. Je zou kunnen stellen dat we aan meta-evaluatie doen. Kwaliteit “leveren” gaat van de veronderstelling uit dat de kwaliteit van het onderwijs sterk kan verbeteren als we het gehele organisatieproces van ons onderwijs bekijken en bevragen. We gaan alles dus in zijn globaliteit bekijken. Is het onderwijs dat we dagelijks aanbieden gericht op de totale ontwikkeling van het kind? Kan de communicatie met ouders verbeteren? Is er een eensgezinde visie op het onderwijs in onze school? Missen we expertise in ons team? Dit alles betekent dus dat we gelijktijdig evalueren of we de doelen, die ons opgelegd worden door ondermeer de eindtermen én of we de doelen die we onszelf opleggen (ons pedagogisch project als Freinetschool) halen.

- *Fouten en mislukkingen zijn bij ons geen drama. Kinderen hierop beoordelen willen we dus niet. We willen fouten zelfs verwelkomen. Door dit te doen raken de kinderen meer gericht op “leren” en minder op “presteren”. Ze hebben hierbij minder het gevoel dat zichzelf moeten bewijzen dat ze “slim” zijn. Wij vertellen onze kinderen dan ook regelmatig dat het belangrijk is dat ze fouten maken. Want door fouten te maken, kan je leren. Evalueren is bij ons dan ook stil staan bij hoe ver dat een kind reeds staat in dit leerproces.*

Het team van De Kleine Tovenaar